
Csikász István

ERGO SUM

morgok magamban még ezen:
különbözöm – tehát létezem

nem voltam tele gyűlölettel
mert más-és-más a többi ember
csak titkon beszivárgott
idegen érzi ellenem
itt ezt az átkot:
akik e tudattal
önnönmagukat felövezték
belémkötöttek –
s legjobbainkat bemocskolva
önvédelemért megkövezték
és álnok módon azt sugallják:
AZ IDEGEN SZÉP

ha így vagyunk
én csak maradjak
megkérgesedve
rebellis magyarnak
bűnbánatokra nincs okom –
karikásostorral
pofánpattogtatom
és visszacsörgetem
a fölkapaszzkodott
betolakodót
ha pártütést akar –
fokossal betyárosan
megvédem magam
ezersáz évesen
s nem önsanyargatón
mert nem leszek szolgál-
gyásmagyar

(1999.)

MOLNÁRKODOM

boldogok
a lelki szegények
mert nem tudják
hol is a mérték
de mindannyian
szégyellik azt
hogy verseim őket
tettenérték:
az idő lassan érik –
amit csinálok úgysem értik

eltűnök majd
az aljas utcaharcból
ők meg se tudják
hogy őrzöm arcom
s kincsemet:
gabonámat
önmagam őrlöm:
malomkő
lesz a költő:
tudat lelkiismeret
lisztfehér

zsákokat:
súlyos itthoni terhet
emelget
az engedelmes
költői tenyér –
szíves cipó lesz vacsorára:
nemzet-kovásszal megkelesztett
éhségvígasztaló
ropogós verskenyér

(1999.)